కథ

లిక్విడ్ లక్నో పాక్

భమిడిపాటి సోమయాజి

వీధిగుమ్మం దాకా వెళ్లి వేణుని ఆఫీస్‌కి సాగనంపి, ఇంట్లోకి వచ్చింది వసుంధర.

వేణుకి పెళ్లై ఏడాది అవుతోంది. నాలుగు కేజీలు బరువు తగ్గాడు. ఆఫీసులో వాళ్లు ఏ డాక్టరుకైనా చూపించుకోమన్నారు.

“ఏం ఫర్వాలేదు అన్నీ అవే సర్దుకుంటాయి” అన్నాడు వేణు.

ఆఫీసు మూసేసే వేళ అవుతోంది. ఇంటికి వెళ్లాలంటే భయంగా ఉంది వేణూకి. పొద్దున్న వసుంధర చెప్పింది ''ఆఫీసవ్వగానే ఇంటికి వచ్చేయండి ఈరోజు ఒక మంచి స్వీట్ తిందురుగాని!''

విధి లేక విభుడు సాయంకాలం ఇల్లు చేరాడు.

ఒక కప్పులో చెంచాతో సహా చేతికి అందించింది వసుంధర.

కప్పులోని పదార్థం చూశాడు. రంగైతే మైసూర్‌పాక్‌లా ఉంది. మైసూర్‌పాక్ కాదనుకున్నాడు. మైసూర్‌పాక్ చెంచాతో తినరని తెలుసు వేణూకి. చెంచాతో కప్పులోని పదార్థం కొంచెం తీశాడు. తిని చూశాడు. రుచి కూడా మైసూర్‌పాక్‌లానే ఉంది. తను తినే పదార్థాలు ఏమిటనే నిశ్చయానికి వేణు తనంతట తను రాడు. అంతకు ముందు తను చెప్పిన పేర్లు తప్పని తేలింది. ఈసారి కూడా వసుంధర్నే అడిగాడు. ''తను తింటూన్న పదార్థమేమిటని''

''ఎల్.ఎల్.పి.'' అని చెప్పింది.

''ఏదైనా ఇంగ్లీషు డిష్షా?''

''కాదండీ! మన ఇండియాదే! లిక్విడ్ లక్నోపాక్!'' అంది.

''మైసూర్‌పాక్‌లా ఉందే!''

''మీకేం తెలీదు! ఈ లిక్విడ్ లక్నోపాక్, మైసూర్‌పాక్ రెండూ కజిన్ సిస్టర్స్‌లాంటివి! వంటలో వాడే పదార్థాలు ఒకటే అయినా వేరు వేరు స్వరూపాలలో ఆవిర్భవిస్తాయి!''

పాపం వేణు వెర్రిమొహం వేశాడు. మామూలు విషయాలే అర్థం కావు అతనికి. ఈ వేదాంత ధోరణిలో చెప్పే విషయాలేమర్థమవుతాయి పాపం!

''ఏమిటి మొహం అలా పెట్టారు. ఎల్.ఎల్.పి. బాగా లేదా'' అంది.

''బాగుంది. దీంట్లో మైసూరుపాక్‌ని చూసుకుని తింటున్నాను'' అన్నాడు.

ఈలోపు వేణు ఫ్రెండ్ వాసు వచ్చాడు. ఎల్.ఎల్.పి. బాధ భరించలేక ''ఎంగిలి చెయ్యలేదు! ఈ కొత్త స్వీట్ తినరా!'' అని తన కప్పు వాసుకి ఇవ్వబోయాడు వేణు.

''అయ్యో! అదెందుకు ఇవ్వడం అన్నయ్యగారికి ఇంకో కప్పు తెస్తాను'' అంది వసుంధర.

''ఈ రోజు కొత్త ఐటమ్ చేస్తున్నట్లు ఆఫీసులో ఎందుకు చెప్పలేదురా? ఇంతకీ దాని నామధేయం ఏమిటి?'' అడిగాడు వాసు.

పాపం వాసు కూడా ఇంతకు ముందు వసుంధర చేసిన బ్రహ్మపదార్థాలు తిని రాత్రి నిద్రపట్టక తన శ్రీమతి చేత చీవాట్లు తిన్నాడు. వసుంధర చేసినవి తిని మళ్లీ ఇంట్లో చీవాట్లు కూడా తినలేక ఈమధ్యన వేణూ ఇంటికి రావడం మానేశాడు.

కర్మ తప్పించే వాడెవడు! ఈరోజు వీధి తలుపులు తీసి ఉన్నాయి కదాని లోపలికి వచ్చాడు.

''తీసుకోండి అన్నయ్యగారు ఇంతకు ముందెప్పుడూ తినుండరు!'' అంటూ వసుంధర ఇస్తున్న కప్పు చూసి ఉలిక్కిపడ్డాడు వాసు.

తప్పేదేముంది! తినడం మొదలుపెట్టాడు!

''ఎలా ఉంది?'' అంది వసుంధర.

''నిన్నే అడుగుతున్నాన్రా!'' అన్నాడు వాసూ, వేణూకేసి తిరిగి.

''ఎలా ఉందో చెప్పడానికి ఇంకా టైమ్ పడుతుంది. నీకెలా ఉందో చెప్పు!'' అన్నాడు వేణు.

''అవును అన్నయ్యగారూ ఎలా ఉంది! అన్నట్లు మీరు లక్నోలో కొన్నాళ్లు ఉద్యోగం చేశారుట కదూ! అక్కడెప్పుడైనా ఈ లిక్విడ్ లక్నోపాక్ తిన్నారా?''

''అయ్యో తినకేం తిన్నాను! ఒకసారి కడుపునొప్పి వచ్చింది. అప్పుడు డాక్టర్ చెప్పారు మీకు ఎల్.ఎల్.పి. అంటే ఎలర్జీలా ఉంది ఇంకెప్పుడూ తినొద్దు అన్నారు. అప్పట్నుంచీ తినడం మానేశాను! ఇది అదేనని తెలియక మొదలుపెట్టాను. సారీ చెల్లాయి'' అంటూ కప్పు పక్కని పెట్టేశాడు.

''చాలా మంచి స్వీట్‌రా నువ్వు తినరా వేణూ!''

'దొంగ వెధవ! చాలా తెలివైన వాడు! తను తప్పించుకుని నన్నిరికిస్తున్నాడు' అనుకున్నాడు వేణు.

''కొంచెం ఫ్లాస్క్‌లో పోసిస్తాను మా వదినకి తీసుకెళ్లండి''

''సారీ అమ్మా! మీ వదిన ఊళ్లో లేదు'' అంటూ మళ్లీ కొంచెమైనా తినమని వసుంధర మొహమాటపెడుతుందేమోనన్న భయంతో ''వస్తాన్రా వేణూ రేపు ఆఫీసులో కలుద్దాం!'' అని తుర్రుమన్నాడు.

''ఉండండి! కాఫీ తెస్తాను'' అని వంటింట్లోకి వెళ్లింది.

'ఇదే మంచి సమయం' అనుకుంటూ మిగిలిన లిక్విడ్ పూలకుండీలో పోసేశాడు వేణు.

కాఫీ కప్పు చేతికిస్తూ ''ఏమిటో ఏ కొత్త ఐటమ్ చేసినా మిగిలిపోతోంది! ఇదే కొంతమందైతే, వాళ్ల ఇళ్లల్లో ఆ స్వీట్ తయారుచేసిన గిన్నెలు కూడా నాకుతారు, విశ్వాసంగా!''

కొంచెం ధైర్యం తెచ్చుకున్న వేణు ''వసుంధరా! నువ్వు అంతకు ముందు చేసిన ఐటమ్స్ మళ్లీ చేస్తే నాక్కూడా తినడానికి ధైర్యంగా ఉంటుంది! ఎంతైనా నోన్ డెవిల్స్ ఆర్ బెటర్ కదా!''

''జోక్స్ వెయ్యకండి. ఆ ఎల్.ఎల్.పి. ఎలా ఖర్చవుతుందా అని నేను బెంగపెట్టుకున్నాను''

''ఏం ఫర్వాలేదు పోతే పోయింది! ఏ కుక్కకైనా కొంత పెట్టు''

''ఆ మాత్రం తెలివి నాకు లేదనుకోకండి! తయారవ్వగానే ఈ లిక్విడ్ ఖర్చవ్వడం కష్టమని తెలుసుకున్నాను. వెంటనే పక్కింటి వాళ్ల కుక్కకి కొంత పెట్టాను! అది తిని ఛస్తే కదా''

''తింటే ఛస్తామని దానికి తెలుసే! అయినా కుక్కలు కూడా తిననివి మా చేత ఎందుకు

తినిపిస్తున్నావ్?''

''ఏం చేస్తాను చెప్పండి! అసలు మైసూరు పాక్ చేద్దామనే మొదలుపెట్టాను. అన్ని సరుకులు కొలతల ప్రకారం తీశాను. శనగపిండి కొంచెం తక్కువగా ఉంది. 'ఆగే బడేతో పీచే హట్నా నహీ' అని ఏదో అజ్ఞాత వాణి వినిపించింది. ధైర్యం తెచ్చుకున్నాను. అంతే! కొంచెం సున్నిపిండి పోసేశాను. స్వీట్ గట్టిపడిపోతోంది. ఎందుకైనా మంచిదని ఒక అరకిలో నెయ్యి ఎక్కువేసేశా! అంతే! ఈ బ్రహ్మ పదార్థం తయారైంది. స్వరూపం ద్రవంగా మారింది. జాలేసింది. నేను కన్న బిడ్డకి బారసాల చెయ్యలేనా అని జిజ్ఞాస కల్గింది! వెంటనే 'లిక్విడ్ లక్నో పాక్' అని పేరు పెట్టేశా. మైసూరుపాక్ బదులు లక్నో అనీ, జారుడుగా తయారై ద్రవగుణాన్ని సంతరించుకోవడం వల్ల పేరుకు ముందు లిక్విడ్ చేర్చాను. తర్వాత కథ మీరు వెండితెరపై చూస్తున్నారు''

''నీకసలు తెలివి లేదే! ఆ లక్నో కాకుండా ఇంకో ఏ ఊరు పేరైనా కలిపితే ఆ వాసుగాడు కొంతైనా తినేవాడు! లక్నో అనగానే లక్నోలో డాక్టర్ తినొద్దన్నాడని తప్పించుకున్నాడు''

''అందరూ లక్నో మన ఆంధ్రప్రదేశ్‌కి దూరం కదా అని, అందరూ లక్నో స్వీట్‌గా నమ్ముతారని, పేరులో ఆ లక్నో చేర్చాను. అసలాయన వస్తాడని నాకెలా తెలుస్తుంది చెప్పండి!''

''ఏది ఏమైనా ఇంక కొత్త ఐటమ్స్ చేయడం, బారసాలలు చేయడం, శునకాల సహనం పరీక్షించడం చెయ్యకే! వసుంధర అంటే భూమి అని కూడా అర్థం. ఈ భూమ్మీదున్న ప్రాణికోటిని రక్షించు''

''సర్లెండి స్వామీ! మీరలా వాకింగ్‌కి వెళ్లి రండి''

★ ★ ★

తర్వాత పనిమనిషి వచ్చింది. ''అప్పలమ్మా! ఆ గిన్నెలో ఉన్న స్వీట్, ఈ కేరియర్లో పోసుకుని ఇంటికి తీసుకెళ్లి, అందరూ తినండి!'' అంది వసుంధర అదేదో ప్రసాదం లాగా.

''వద్దమ్మా!'' అంది అప్పలమ్మ.

''ప్రతీదానికీ అలా భయపడి ఛస్తావేమిటే! ఎప్పుడో అప్పుడు, అందరూ చచ్చేవాళ్లమే! ఈ వసుంధరపై ఎవ్వరూ శాశ్వతం కాదు!''

''ఏమోనమ్మా! ఇంతకుముందు మీరిచ్చింది తిని, నా పెనిమిటి అప్పలకొండ మూడు రోజులు లేవలేదు! మూడొందలు కూలి నష్టమైంది!''

''ఈసారి ఏ ఫర్వాలేదు! వెన్న కాచిన స్వచ్ఛమైన నెయ్యి బోల్డుపోశాను. ఇది తింటే బోల్డు బలం వస్తుంది''

మొత్తం మీద అప్పలమ్మ ఆ ఎల్.ఎల్.పి. ఇంటికి తీసుకెళ్లడం ఇంటిల్లిపాదీ అది తినడం గున్యా జ్వరం వచ్చినంత బాధపడడం జరిగిపోయాయి.

గొడవలు జరిగాయి! వసుంధర ఇంట్లో పని మానేసింది అప్పలమ్మ! కొత్త పనిమనిషి రెండు నెలల దాకా కుదరలేదు! ఈ రెండు నెలలూ 'ఎల్.ఎల్.పి. ముర్దాబాద్' అనుకుంటూ వేణాయే ఇంట్లో అంట్లు తోమాడు.

ఈ అంట్ల విషయం తెలుసుకున్న వాసూ, ముదితల్ ముద్దారగ చేయించలేని పన్లు గలవే అని వసుంధరతో అన్నాడు.

ఆ వసుంధర అనగానే ఉలిక్కిపడ్డాడు వేణు.